

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 194.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000695312/facsimile.pdf> (tilgået 16. oktober 2021)

Anvendt udgave: Martin Luther

Lyst til at hæve sig over de andre, — og svarede, at han troede ikke, det havde nogen virkelig Fare med at være for stræng mod sig selv: Martin behøvede til den Side ingen Bekymring at nære.

Saa slog han sig til Ro dermed, medens samtidig hans fortvivlede Haab voksede, at det snart skulde være ovre. Han blev rent uhyggelig mager af see til og havde hyppigere og hyppigere Besvimelser.

Men en Dag — omtrent et Aar efter Primitzen — faldt han i en Afmagt og laa som livløs i flere Timer; da troede de andre Munke, det var forbi med ham. Han kom dog over det denne Gang, — men hans gamle Præceptor talte til ham nogen Tid derefter og spurgte ligefrem, om han ikke gik med Selvmordstanker? Han sagde ved samme Lejlighed: om Martin da ikke vidste, at Gud havde *befalet* os at haabe. Det gjorde et stærkt Indtryk paa Martin, netop det Ord «befalet», — og han var selv noget usikker i sin Dom over det, som han havde haft for. Han svarede Præceptoren, at han havde hellerikke opgivet *Haabet* til Livet hinsides.

Saa brød Præceptoren pludselig af og sagde, at han vilde tale om dette til Ordenens Generalvikar, Dr. v. Staupitz, som netop var i Erfurt i disse Dage og naturligvis boede i Klostret.

Martin kjendte nok noget til Generalvikaren. Det var nu snart to Aar siden, at Martin var med ved den Procession i Eisleben, hvor han blev greben af Rædsel for Kristi legemlige Nærværelse i Monstransens Hostie. I Spidsen for Processionen havde jo Staupitz gaaet, og efter denne havde han ogsaa vekslet nogle Ord med Martin. Men Martin vidste godt, at han i Virkeligheden havde været ganske lukket overfor Staupitz under den Samtale. Han havde nok sagt, som sandt var, at han syntes, det hjalp saa lidt med de Bodsøvelser, han gjorde, — men ikke anderledes, end han vidste Munkene saadan plejede at tale om sligt. — Staupitz havde ogsaa senere talt til Martin, naar han besøgte Erfurter-Klostret, — og han havde engang sagt, at det gjaldt mere om at elske Gud end at tjene ham, for Opvarning kunde Gud faa nok af. Men Martin havde ogsaa da holdt sig til almindelige Talemaader, der var sande nok, men ingen Ting sagde.

Han havde en vis Skyhed for at indlade sig med Gene-